

Európa nemzetei a Biblia tükrében – Abonyi Sándor

(Sém fiainak és Izrael tíz törzsének leszármazottai)

Ez az írás a „Népvándorlás”, a „Nemzetek eredete, szerepe és jövője”, valamint a „Család nemzet, globalitás” című írások által alkotott sorozat befejező része. Részben kiegészíti és összekapcsolja azokat, ugyanakkor a gondolatmenet folytatásával és új következtetések levonásával rámutat a ma élő nemzetek történelmi szerepére és jövőbeni sorsára.

A „Nemzetek eredete, szerepe és jövője” című írásban bemutattuk azt, hogy Noé fiainak leszármazottai hol élnek ma a földön és mely népcsoportokkal azonosíthatók. Ebből nyilvánvalóvá vált, hogy Sém leszármazottai a *szemiták*, alapvetően Európában és - onnan tovább vándorolva - Észak-Amerikában, valamint Ausztráliában élnek.

Az egyik kérdés most az, hogyan jöhetett létre ez az állapot. Nézzük most meg, hogy Sém fiainak (Elámnak, Assurnak és Arpaksadnak (káldok) a leszármazottai

- hogyan kerültek Európába,
- ott mely területeket foglalják el,
- és mely mai népcsoportokkal azonosíthatók.

Külön szeretnék foglalkozni Ábrahám leszármazottaival, különösen Izrael elhurcolt tíz törzsének sorsával, mai helyével és szerepével.

A világi kutatások alapvetően ókori források tanulmányozásával, régészeti és nyelvészeti kutatások alapján vizsgálják az egyes nemzetek származását. A különböző kutatók következtetései sokszor egymásnak ellentmondók, amit sokszor a politikai és hatalmi érdekek is befolyásolnak: elhallgatnak, ill. elferdítenek dolgokat. Probléma még az is, hogy a világi kutatások a Bibliából nyerhető ismereteket legfeljebb csak az ókori források egyikeként veszik figyelembe. Ezért a Noé fiaitól származtatható első (sumér, akkád) társadalmak és az európai népek nagy népvándorlásainak forrásaként tekintett Kaukázus és a Kaszpi-tengertől északra elterülő őshazák közötti összefüggést nem tárják fel. Európa és Ázsia határát tekintik az európai népek őshazájának, ahogyan a magyarok őshazáját is (Magna Hungaria) erre a helyre teszik. Egyre inkább nyilvánvalóvá válik azonban az is, hogy ez a terület (a Kaukázustól északra és az Uraltól nyugatra) több évszázadon keresztül csak egy fontos állomáshely volt, az onnan nyugati irányba elinduló *indoeurópai* népek vándorlásának.

A kérdés az, hogy Sém leszármazottai (a „fehérbőrű” emberek) miért indultak el észak felé és mely népcsoportok voltak azok, amelyek elindultak először észak, majd később nyugat felé. A fő nemzeti sajátosságok, a nyelv és a bibliai próféciák alapján igyekszem beazonosítani, hogy az Európában ma élő népek a Bibliában szereplő mely népek leszármazottai, ami nagy segítséget jelent a mai korra és a jövőre vonatkozó bibliai próféciák megértésében.

A Bibliából tudjuk, hogy Sém, majd később Ábrahám és Izmael leszármazottai is ígéretet kaptak Istentől, hogy nagy néppé lesznek. Nem nehéz elképzelni, hogy a természetes

szaporodás következtében a Tigris és Eufrátesz völgye, ami az emberiség bölcsője volt az ott élő törzsek számára - a szaporodás következtében - egy idő után szűknek bizonyult, ezért az egyes népcsoportok elkezdtek vándorolni, hogy Isten parancsa szerint „betöltsék az egész földet”. Így kerültek a „fehérbőrű” szemita népek új életteret keresve maguknak először Európába, majd onnan tovább távoli kontinensekre (Észak-Amerikába és Ausztráliába). Jáfet fiai pedig kelet felé - a napkeleti hegyeken túlra - Délkelet Ázsiába vándoroltak. Ezt a folyamatot erősítették az első szemita birodalmak (az asszír birodalom, a babiloni káld birodalom), az Izmael népes leszármazottainak (arabok) és Ábrahámnak a második feleségétől, Kethurától származó nemzetek szaporodásának kényszerítő hatása is, akik szintén helyet igényeltek maguknak (Ma ezek a népek foglalják el egész Kis-Ázsiát és Észak-Afrikát).

A bibliai népek szaporodása, sokasodása

Ma a jólétben élő kultúrnemzetek szaporulata 1-2 között van (több ember hal meg, mint születik), ami a nemzetek fogyását eredményezi, amit a nagy szaporulatú „bevándorlók” tömegének befogadásával igyekeznek pótolni. A bibliai időkben azonban lényegesen nagyobb volt a szaporulat, ami az egyes nemzetek létszámának dinamikus növekedéséhez, és ebből adódóan a népvándorlások beindulásához vezetett. Ahhoz, hogy képet alkothassunk erről a dinamikus folyamatról, vizsgáljuk meg egy nép szaporodását a bibliai időkben.

Bizonyosan tudjuk az igéből, hogy Jákób családja a nagy éhínség elől menekülve 70 emberrel (1 Mózes 46.27) ment Egyiptomba és 400 év múlva (1 Mózes 15.13) egy 12 törzsből álló 600 000 férfit (2 Mózes 12.37) számláló nemzetként jött ki Egyiptomból. Ez azt jelenti, hogy **Jákób 12 gyerekes családjából 400 év alatt** (asszonyokkal és gyerekekkel együtt) **becsülhetően egy kb. 3-4 milliós népességű nemzet jött létre**, aminek sokaságától már kezdtek tartani az egyiptomiak (2 Mózes 1.7;9).

Ha figyelembe vesszük, hogy Noétól Ábrahámig, Ábrahámától a babiloni fogságig, a babiloni fogságtól Krisztusig hány nemzedék (generáció), ill. mennyi idő telt el, akkor könnyű belátni, hogy a Noé fiainak leszármazottaiból létrejött nemzetek - Elám, Assur (Asszíria), Arpaksad (káld-Babilon) és Aram ill. Izrael és Júda nemzetsége a fogságra vitelekor - milyen lakosságot számláló nemzetek lehettek.

Vizsgáljuk most meg ezt a kérdést kicsit részletesebben.

Noétól Ábrahámig összesen **10** nemzetség volt az 1 Mózes 11.10-26 szerint:

Sém – Arpaksad – Sélah – Héber – Péleg – Réu – Sérug – Nákhor – Tharé – Ábrahám

Ábrahámától Krisztusig a Máté 1.17 szerint pedig összesen 3x14, azaz 42 nemzedék volt.

*„Az összes nemzetség tehát **Ábrahámától Dávidig** tizennégy nemzetség, és **Dávidtól a babiloni fogságra vitelig** tizennégy nemzetség, és **a babiloni fogságra viteltől Krisztusig tizennégy nemzetség.**”*

Ha az Ábrahám és Dávid ideje közötti 14 generáció időszakából levonjuk Izsák, Jákób ill. a bírák (Sámuel), Saul király időszakát, akkor **a 400 éves időszak Egyiptomban kb. 10**

generációnak felel meg. Ez azt is jelenti, hogy egy generációra átlag 40 év jut, amit Izrael 40 évig tartó pusztai vándorlása is alátámaszt, ahol ki kellett halnia egy nemzedéknek (generációnak) ahhoz, hogy bemelessenek az ígéret földjére.

Ez arra is utal, hogy amikor Ábrahám a feleségével és Lóttal kijött Káldeából, akkor a későbbiekben fontos szerepet játszó Asszíria és Babilónia (Káldea) már milliós létszámú nemzetek lehettek. Ez azt is jelenti egyben, hogy az Ábrahám leszármazottaihoz képest „10 generáció előnnyel” rendelkező Asszíria, ill. Babilon Izrael, ill. Júda fogságra vitelekor minden nehézség nélkül be tudott fogadni egy nála lényegesen kisebb létszámú nemzetet. Ez meg is történt, amikor Asszíria először megtámadta Izraelt (az északi királyságot) és az ott élő 10 törzs lakosainak nagy részét elhurcolta magával (2 Kir.17.23). Ez volt a történelemben az első nagy *deportálás*. (Az ókori írások 600 000 ember elhurcolásáról számolnak be) Az asszír király a korábban Izrael lakhelyéül szolgáló kiüresedett Samáriába az elhurcolt izraeliták helyébe asszírokat telepített be (2 Kir. 17.24). Ez Isten ítélete volt Izraelen a bálványimádásba való süllyedése miatt, amit Isten Asszíria, mint „Isten haragjának botja” (Ézs. 10.5-6) által hajtott végre. Júda és Benjámín (a déli királyság) sorsa nem sokkal később szintén megpecsételődött. Királyokat és fejedelmeket, valamint az akkori zsidó „értelmiségi réteget” és „szakember állományt” hurcolta el magával Nabukodonozor, Babilónia királya (2 Kir. 24.8-14) és telepítette le őket különböző tartományokban.

A babiloni birodalom bukása után a győztes Perzsa birodalom első királya, Cyrus a 70 éves babiloni fogság után a később elhurcolt Júda nemzetségének szabadságot hirdetett, de **Júda törzsének csak egy maradéka tért vissza** Zorobábel, Nehémiás és Ezsdrás vezetésével, hogy újjáépítsék Jeruzsálemet (Ezsdrás 2.2). Izrael és Júda törzseinek nagy része már olyan mértékben kötődtek új hazájukhoz, ahol földeket kaptak és új egzisztenciát építettek ki maguknak, hogy már nem volt realitása a visszatérésüknek, és különben sem lett volna erre hely a Samáriába betelepített asszírok miatt. A később elhurcolt Júda törzséből még 70 év múlva is voltak, akik emlékeztek a templom kinézetére. Izrael 10 törzsének teljes elhurcolt generációja azonban ezen időszak alatt teljesen kihalt és az elhurcoltak leszármazottai ott maradtak *új hazájukban*, Babilonban. Világosan kell azt is látnunk, hogy Izrael törzsei az elhurcolásukat követően is tovább szaporodtak és Isten kiválasztott népeként nem tűntek el a történelem színpadáról. A Bibliában találunk néhány utalást Izrael „*elszéledt juhaival*” kapcsolatban, de mivel az újszövetségi írások is befejeződtek a Krisztus utáni első században, ezért a Bibliából nem kaphatunk további leírásokat Izrael törzseinek további sorsáról. A próféciaíkból azonban betekintést nyerhetünk a későbbi történetükbe. A korábban bemutatott dinamikus szaporodási folyamatot tekintve tisztán kell látnunk, hogy Izrael törzsei „szétszéledtek” a föld minden nemzete között és nagy népekké váltak, hogy hordozzák Isten áldását a népek között.

Sém nemzetségeinek identitása (azonossága), szerepe és sorsa

Már utaltunk rá, hogy Sém fiainak (Elám, Assur, Arpaksad, Arám) leszármazottai a Krisztus előtti 2-3 évezred alatt nagy népekké váltak, amelyeknek az Ábrahám második feleségétől (Keturatól) és a szolgálótól (Hágár) származó ugyancsak nagy létszámú

(izmaelita - arab) népek terjeszkedése miatt az asszír és a babiloni (káld) birodalom számára - a bukásukat követően - nem maradt élettér. Jobbnak látták ezért elindulni észak, majd nyugat felé. A Krisztus utáni I-IV. század az Európát elárasztó *szemita népek vándorlásának kora*, akik elindultak, hogy új hazát keressenek maguknak.

Ha fel akarjuk tárni az Európában ma élő nemzetek bibliai népekkel való azonosságát, akkor az egyes nemzetek identitásának meghatározásához a következő tényezőket kell figyelembe venni:

- az ősapáktól nyert *szellemi örökség*: prófécia, áldás vagy átok,
- az *elsősülöttség joga*, ami az elsőként született fiúgyermeket illette meg, ami kiváltságokat jelentett számára (az elsősülöttségi jogot el is lehetett veszíteni és átszállhatott egy másik testvérre, ha az elsősülött fiú a viselkedése miatt nem volt méltó rá. Ilyenkor az apának joga volt azt másik fiúgyermekre átruházni a vele járó előnyökkel együtt),
- a *közös nyelv* meghatározó szerepe egy nemzet, népcsoport azonossága szempontjából, amit más „befogadó nemzettel” való tartósabb együttélés során el is veszíthetett,
- a nemzetek fölé - Isten által - rendelt „*szellemi fejedelemségek*”:
  - látjuk a fogságra elhurcolt Dániel imájánál is, amikor *Perzsia fejedelme* harcol *Izrael fejedelme* ellen (Dániel 10.12-13),
  - látjuk ebből azt is, hogy egy nemzet fölé rendelt szellemi fejedelem nem egy adott földrajzi terület felett uralkodó „területi szellem”, hanem uralmát egy nemzet felett fejt ki: egy nép vándorlásakor a föléjük rendelt „szellemi fejedelem” is velük együtt „vándorol”, folyamatosan megtartva az uralmat felettük,
  - az egyes „szellemi fejedelemségek és hatalmasságok” *tulajdonságai* meghatározzák az általuk uralt nemzetek tulajdonságait. Ezek a fejedelemségek harcban állnak egymással. Izrael fejedelme Mihály, aki védi őket harcban áll Perzsia és Görögország fejedelmével:

„*És monda: Tudod-e, miért jöttem hozzád? És most visszatérek, hogy küzdjek a perzsa fejedelem ellen; és ha én kimegyek, ímé Görögország fejedelme jó elő! De megjelentem néked, ami fel van jegyezve az igazság írásában; és senki sincsen, aki én velem tartana ezek ellenében, hanem csak Mihály a ti fejedelmetek.*” (Dán 10:20-21)

Nézzük meg ezek után milyen szellemi örökségekkel rendelkeznek és milyen tulajdonságokkal jellemezhetők az egyes bibliai nemzetek, népcsoportok:

Elám nemzetsége

Elám nemzetsége nem játszik meghatározó szerepet az emberiség történetében annak ellenére, hogy a Noé által megáldott Sém ágáról származik, tehát *szemita* nép. Elám elsőszülött fia volt Sémnek, a kiváltságokkal járó elsőszülöttségi jog örököse. Ezt a jogot azonban a viselkedése miatt Elám elveszít(h)ette, mert a második fiú Assur (és a harmadik fiú Arpaksád) leszármazottai sokkal inkább meghatározó szerepet játszottak a történelem során (és valószínűleg játszanak ma is).

Elám leszármazottainak lakóhelye kezdetben a Tigris és az Eufrátesz völgyében elhelyezkedő Babiloni Birodalom területén volt a birodalom egyik – róla elnevezett - tartományában:

*„Belsazar (babiloni) király uralkodásának harmadik esztendejében látomás jelenék meg nekem, Dánielnek, annak utána, amely először jelent meg nekem. És láték látomásban; és mikor láték, **Susán várában** voltam, amely **Elám tartományában van;**”* (Dán 8:1-2)

Az igéből úgy tűnik, hogy Elám nemzetségének lakhelye a babiloni fogság és Jézus idejében is azonos helyen, Mezopotámiában volt.

*„Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, amelyben születtünk? Párthusok és médek és **elámiták**, és kik lakozunk **Mesopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában,**”* (Ap.csel 2:8-9)

Az elámitákról így prófétál Jeremiás:

*„Ezt mondja a Seregek Ura: **Ímé, én eltöröm az Elám kezét, erejének zsengejét. És négy szelet hozok Elám ellen, az égnek négy határáról, és elszórom őket mindenik szél felé, és nem lesz nemzet, akihez nem futnak az Elám szökevényei. És megrettentem Elámot az ő ellenségei előtt és az ő lelküknek keresői előtt, és veszedelmet hozok rájuk, az én felgerjedt haragomat, azt mondja az Úr, és utánuk bocsátom a fegyvert mindaddig, míg meg nem emészttem őket. És az én széketem Elámba helyezem, és kivesztem onnét a királyt és a fejedelmeket, azt mondja az Úr: **De végezetre visszahozom Elámot a fogságból, azt mondja az Úr**”*** (Jer 49:35-39)

A próféciából úgy tűnik, hogy nem egy elsőszülöthöz méltó áldásos sors várt az elámitákra, de a könyörülő Isten a végső tervében róluk sem felejtkezik el.

Assur nemzetsége (Asszíria)

- Assur az áldott Sém második fia,
- Assur jelentése: erős, sikeres, áldott, szerencsés,

- Asszíria Babilóniától északra terült el, fővárosa Assur volt
- fontos szerepet játszott a történelemben több ezer éven keresztül,
- Asszíria Isten „haragjának botja” más népek megfenyítésére (Isten felemeli, majd leteszi – utána megbünteti őt is). Tehát folyamatos szerepe van Isten tervében a történelem folyamán.
- Asszíria az első nagy, szervezett birodalom a történelemben,
- jellemzői:
  - nagy szervezettség,
  - erős, a kor legkorszerűbb eszközeivel felszerelt katonaság,
  - milicista nép (kész a folyamatos háborúzásra – jelképe egy harcos)
  - sok építés (városok, csatornázás, úthálózat stb.,)
  - végrehajtja a történelem első nagy deportációját (kb. 600 000 embert - Izrael tíz törzsét – beépít, „integrál” a társadalmába, ahol sokan egzisztenciális boldogulást találnak),
  - hajlamos mások leigázására, uralkodni rajtuk,
  - Elám előjogának elvesztése miatt állandóan bizonyítani akarja, hogy méltó az elsőségre: ő a legjobb (jobb, mint más)

Káldok (Arpaksád leszármazottainak) nemzetsége

- a papság fontos (szellemi és hatalmi irányító) szerepet tölt be,
- jellemző, vallására a bálványimádás
- a birodalom építésében nagy szerepe van a Marduk-papságnak, akin keresztül uralmát gyakorolni igyekeznek,
- a hosszú asszír uralom után a babiloni (káld) birodalom nem túl hosszú életű (fénykora Nabukodonozor uralkodásának idejére esik, de fia Belsazar már megítéltetett Isten előtt és a méd-perzsa egyesített erők véget vetnek uralmának.)

Lúd nemzetsége

A teljesség kedvéért említsük meg Lúdot, Sém negyedik fiát, akinek leszármazottai kisebb részben Észak-Afrikában a mai Líbia, a nagyobb részük pedig a mai Albánia területén él.

Arám nemzetsége

Az elmúlt évszázadok során Szíriát – a név hasonlósága miatt - sokan tévesen Asszíriával azonosították. Szíria nagyon sokszor szerepel a Bibliában, mint Izraellel szomszédos ország, aminek királyával és hadseregével sokszor meggyűlik Izrael baja. Az ige Szíriát egyértelműen az arám emberekkel azonosítja.

- Arám az áldott Sém ötödik fia,
a leszármazottai az arámok,
- Arám jelentése: „magas”,
- Arám nem játszott fontos
szerepet a történelem folyamán, viszont Izrael életéhez sok szállal kötődött,
- Az arám nyelv *közvetítő nyelv*
volt az ókorban (Jézus idejében is!)

Izrael nemzetsége

Izrael Jákób fiainak 12 (szűkebb értelemben 10 – északi királyság) nemzetségét foglalja magába. Izrael Isten „szemefénye” (kiválasztott népe), akit azonban Isten cseppet sem kímélt a történelem során, sőt időnként nagyon szigorúan megfenyítette, fogságra vitte, sokakat elpusztított közülük, amihez legtöbbször más népeket használt eszközként.

Júda és Lévi törzsének kis része visszatért a babiloni fogságból, hogy újjáépítse Jeruzsálemet, de nagy részük – úgy tűnik – hosszú időre „eltűnt” a történelem színpadáról. Ha azonban figyelmesebben vizsgálódunk, akkor nyomon követhető a történetük.

Pünkösdkor a következőket mondja a Jeruzsálemben egybegyűlt sokaság:

***„Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, amelyben születünk?
Párthusok és médek és elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában, Júdeában és
Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában,”*** (Apcs 2:8-9)

Úgy tűnik, hogy az I. században az apostolok eléggé tisztában voltak vele, hogy hol vannak Izrael *elszéledt törzsei*, akiket más népek jövevényként befogadtak és közöttük éltek, a különböző tartományokban.

***„Péter, Jézus Krisztusnak apostola, a Pontusban, Galátziában, Kappadóciában,
Ázsiában és Bithiniában elszéledt jövevényeknek,”*** (1 Pét 1:1)

Az első apostolok korában ezeknek a népeknek a lakhelye a következőképpen azonosítható:

Mesopotámia: Asszíria, ill. Babilon területe, a Tigris és Eufrátesz völgye

Pontus: a Fekete-tengertől délre eső terület

Galátzia: Kis-Ázsia részben gallok által lakott területe. Jelentése: „gallok földje”.

Kappadócia: Kis-Ázsia belsejében elterülő terület

Bithinia: a Fekete-tenger déli partvidéke

Párthia: Mezopotámiától keletre eső terület

A *párthusok* az ige által is eléggé elrejtett és a történelem által is méltatlan módon kezelt nép. Az ókori történetírásból azonban tudjuk, hogy a párthusok a Krisztus előtti 3. században létrehozták a tekintélyes Párthus Birodalmat, ami a Kaspi-tengertől délre, kelet felé egészen az Indusig terjedt. A rómaiaknak sohasem sikerült leigázni őket, a birodalmuk Krisztus után 226-ig állt fenn.

Tekintettel arra, hogy a felsorolásban elsőként említik a párthusokat, ez azt is jelenti, hogy a 10 elszéledt törzs nagyobb része ezen a területen élt, sőt egyes források szerint Párthia az ő birodalmuk volt. Ebből az is látszik, hogy Izrael elszéledt 10 törzse (nemzetsége) a 3. századig alapvetően Kis-Ázsiában és Ázsiában lakott.

Ez az időpont kb. egybeesik a nagy népvándorlások kezdetével, amikor népek (nemzetek) sokasága indult el észak, majd nyugat felé és kb. 200 év alatt elfoglalták egész Európát.

Nézzük most meg, hogy Isten milyen jövőt szánt Jákób fiainak, ill. a tőlük származó nemzeteknek. Jákób prófétált a fiainak, amiből sok minden nyilvánvalóvá válik számunkra: minden fiára (ill. a belőlük származó nemzetre) mondott valami nagyon jellemző dolgot.

„És szólítá Jákób az ő fiait, és monda: Gyűljetek egybe, **hadd jelentsem meg néktek, ami rátok következik a messze jövőben.** Gyűljetek össze s hallgassatok Jákóbnak fiai! hallgassatok Izráelre, a ti atyátokra.

- **Rúben**, te *elszülöttem*, erőm, tehetségem zsengeje, első a méltóságban, első a hatalomban. **Állhatatlan, mint a víz, nem leszel első, mivel atyád ágyába léptél fel: akkor megfertőztetted!** Nyoszolyámba lépett ő.
- **Simeon és Lévi atyafiai, erőszak eszközei az ő fegyverük.** Tanácsukban ne légyen részes lelkem, gyűlésükkel ne egyesüljön dicsőségem, mert haragjukban férfit öltek, s kedvük telve inát szegték az ökörnek. **Átkozott haragjuk, mert erőszakos, és dühök, mivel kegyetlen; elosztatom őket Jákóbban, és elszélesztem Izráelben.**
- **Júda! Téged magasztalnak atyádfiai, kezed ellenségeidnek nyakán lesz s meghajolnak előtted atyáidnak fiai. Oroszlánköltyök Júda;** zsákmányt ejtvén, felmentél, fiam! Lehevert, lenyugodott, mint a hím oroszlán, és mint nőtény oroszlán; ki veri őt fel? **Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca térdei közül; míg eljön Siló, és a népek néki engednek. ....**
- **Zebulon a tenger partjáig lakozik,** azaz a **hajók kikötőjéig** s határának széle Cídonig ér.

- **Izsakhár erős csontú számár, a karámok közt heverész.** S látja, hogy jó a nyugalom és hogy a föld mily kies: **teher alá hajtja hátát, s robotoló szolgává lesz.**
- **Dán** ítéli az ő népét, mint Izráel akármelyik nemzetsége. **Dán kígyó lesz az úton,** szarvaskígyó az ösvényen, **mely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik.** Szabadításodra várok Uram! Gád! had háborgatja; majd ő hág annak sarkába.
- **Ásernek kenyere kövér, királyi csemegét szolgáltat.**
- **Nafthali, gyors lábú szarvas, az ő beszéde kedves.**
- **Termékeny fa József, termő ág a forrás mellett, ágazata meghaladja a kőfalat.** Keserítik, lövöldözik és üldözik a nyilazók: De mereven marad kézive, feszülten keze karjai, Jákób Hatalmasának kezétől, onnan, Izráel pásztorától, kösziklájától. Atyád Istenétől, aki segítjen; **a mindenhatótól, aki megáldjon, az ég áldásaival, onnan felülről, a mélység áldásaival, mely alatt terül, az emlék és anyaméh áldásaival.** Atyád áldásai meghaladják az ő hegyek áldásait, az örök halmok kiességeit. **Szálljanak József fejére, a testvérek közül kiválasztatottnak koponyájára.**
- **Benjámin ragadozó farkas: reggel ragadományt eszik, este pedig zsákmányt oszt.**

Mind ezek Izráel nemzetségei, tizenketten, és ez az, amit mondott nékik az ő atyjuk, mikor őket megáldotta; **mindeniket tulajdon áldásával áldotta meg.**”
(1Móz 49:1-28.)

Józseffel kapcsolatban (Efraim és Manassé nemzetsége) mást is megtudunk az igéből:

„Józsefről pedig monda: Áldott az Úrtól az ő földje az égnek kincseivel, a harmattal és az alant elterülő mélységes vizekkel; A nap érlelte drága természettel, és a hold sarjasztotta drágaságokkal; És az ő hegyek javaival, és az örök halmok drágaságaival; A földnek drágaságaival és bőségével. A csipkebokorban lakozónak jó kedve szálljon Józsefnek fejére, az ő atyjafiai közül kiválasztatottnak koponyájára! Tehenének első fajzása dicsőségére van; szarvai bivalyszarvak; népeket öklel azokkal mindenfelé a földnek széléig. És ezek Efraim tízezrei és Manassé ezrei” (5 Mózes 33:13-17).

Ismerjük továbbá azt a történetet is, amikor József fiatal korában álmot látott, amiben Isten kijelenti számára, hogy a testvérei „*meg fognak hajolni előtte*”:

„És álmot álmodik József és elbeszéli az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölik őt. Mert monda nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam. Ímé kévéket kötünk a mezőben, és ímé az én kévéim felkel és feláll; a ti kévéitek pedig körülállnak, és az én kévéim előtt meghajolnak.” (1 Mózes 37:5-7).

Foglaljuk, most össze röviden az Izrael nemzetségeire mondott próféciaák lényegét, amik „*bekövetkeznek rájuk a messi jövőben*”:

- **Ruben** a *paráznasága miatt elvesztette elsősülöttségi jogát* és az azzal járó áldásokat,
- a többi fiú szellemi öröksége pontosan meghatározott: Jákób „minden nemzetséget a tulajdon áldásával áldott meg”,
- ki kell azonban emelni **Józsefet** az ő fiaival (Efraim és Manassé), akikre átszálltak az elsősülöttségi joggal járó áldások: egy *túlradó bőség minden téren*. Közülük **Efraim** lesz a gazdagabb („tízezei”), de **Manassé** is nagy gazdagsággal fog rendelkezni („ezrei”).
- **Júda** leszármazottai a *zsidók*, akiket Jeruzsálem lerombolása után Isten szétszórt a világban a népek között és „fej” (vezető) szerepet szánt nekik: „*nem múlik el Júdatól a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca*”

A szemita népek vándorlása és az új hazájukban való letelepedésük

A „Nemzetek eredete, szerepe és jövője” című írásban a nyelv és a bőrszín alapján beazonosítottuk, hogy Európában és onnan továbbterjedve Észak-Amerikában és Ausztráliában a Sém-től származó „fehér bőrű” szemita népek laknak, akik az 'indoeurópai' (régébbi nevén indogermán) nyelvcsaládba tartozó nyelveket beszélnek.

Az *első nagy népvándorlás* a Krisztus utáni I-IV századra esik, amikor a különböző néven nevezett (gallok, burgundok, vandálok, gótok stb.) „fehér bőrű” *szemita* népek elindultak Kis-Ázsiából és rövid időre a Kaukázustól északra eső területen telepedtek meg, majd elindultak nyugat, észak és dél felé betöltve egész Európát. Óriási tömegük, erejük és harcias szellemük miatt - behatolva a Római Birodalom területére is - nagymértékben hozzájárultak a Nyugat-Római Birodalom Krisztus után 476-ban bekövetkezett bukásához.

A *második nagy népvándorlás* az 1500-as években indult el „Amerika felfedezését” követően és 200 év alatt az Európából kivándorlók elárasztották az amerikai és ausztráliai kontinenst is. Ez nem csoda, ha a korábban említett *szaporodás és sokasodás mértékére* gondolunk. Így napjainkra (3-5 ezer év alatt) Sém leszármazottaiból számos nemzet vagy nemzetközösség jött létre külön-külön tíz, vagy százmilliós népességgel, amely nemzetek ma is lakják ezeket a kontinenseket. Sém leszármazottait, mint azt korábban is említettük

- az elámitákat,
- az asszírokat,
- a káldeusokat és
- Izrael 12 nemzetségét

tehát a ma élő nemzetekkel összevetve kell beazonosítanunk, amit

- az egyes nemzetekre jellemző tulajdonságok,
- szellemi örökségük,
- és a beszélt nyelv alapján tudunk megtenni.

Az újszövetségi könyvek írása az első század végén befejeződött, ezért, ha érteni akarjuk a korunk nemzedékeire vonatkozó bibliai próféciákat, akkor tudnunk kell, hogy a Biblia által az ősapák nevével azonosított nemezetek mely mai népeknek felelnek meg.

Az egyes nemzetek határai különböző időszakokban, többnyire a pillanatnyi hatalmi és erőviszonyok függvényében változhatnak. Európa térképét az elmúlt 2000 év alatt sokszor átrajzolták. Ha csak az utóbbi 50-100 év változásaira gondolunk, akkor is szembetűnő a sok változás: a Trianon előtti Magyarország feldarabolása, a Szovjetunió és Jugoszlávia feldarabolása, Csehszlovákia szétválasztása, valamint Németország szétválasztása Nyugat - és Kelet-Németországra, majd későbbi egyesítése stb.

A nyelv fontos nemzeti sajátosság, ezért vizsgáljuk most meg a nyelv szempontjából, hogy milyen főbb nyelvterületek különböztethetők meg Európában.

A számítógépes Wikipédia lexikon szerint a szemita - *fehér* - emberekre az *indoeurópai* nyelvcsalád a jellemző, melynek különböző nyelveit anyanyelvként a következő földrajzi területeken beszélik: Európa, Ázsia, Amerika, Ausztrália és Új-Zéland. Ebbe a nyelvcsaládba összesen kb. 3 milliárd ember tartozik.

Az indoeurópai nyelvcsaládon belül a fő nyelvcsaládok a következők:

- *szláv* nyelvek,
- *germán* nyelvek,
- *latin* nyelvek,

de megtalálhatók még a *balti*, a *kelta* és az *albán* nyelvek is.

A *szláv* nyelvek alapvetően a következő nemzetek nyelveit foglalják magukba: orosz, ukrán, lengyel, cseh, szlovák, szlovén, horvát, bolgár, szerb stb., melyeknek lakossága összesen kb. 260 milliót tesz ki.

A *germán* nyelvet (angol és német) összesen kb. 600 millió ember beszéli, akik a következő területeken élnek: Európa, Amerika, Ausztrália és Új-Zéland.

A *germán* nyelvcsaládba tartozik még a *holland* és az *északi germán* nyelvek (*norvég, dán, svéd és izlandi*), amelyeket kb. 42 millióan beszélnek.

Külön említést érdemel az *angolszász* kifejezés. **Az angolszászok három germán törzs leszármazottai.** A megnevezés az **Anglo** és **Saxon** törzsek nevének összeolvasztásából származik. Az angolszászok ősei a mai Nagy-Britannia keleti és déli részeit a Krisztus utáni 5. században megszálló *germán törzsek* (az *anglik*, a *szászok* és a *jütük*) voltak. Ezen törzsek etnikai egyesülési folyamatának eredményeként jött létre az angolszász népcsoport.

Az egymással közeli, rokoni kapcsolatban álló törzsek kulturális és nyelvi közösséget alkottak. A középkorban az *angolszász* elnevezést az angliai szászokra (English Saxons) használták, a második világháború idején pedig **Nagy-Britanniára** és az **Amerikai Egyesült Államokra**.

Mindezeket figyelembe véve a három fő nyelvterületet (szláv, germán és latin) kiegészíthetjük a népvándorlás során a germán törzsek közül kivált, ill. hozzájuk

kapcsolódó és velük rokonságban lévő népek nyelveivel. Ezek a nyelvek a germánból fejlődtek ki, amelyek a következők: az *angol*, a *holland* és a *skandináv* (norvég, svéd, dán, izlandi).

A *latin* nyelvcsaládba ma a következő népek nyelve tartozik: olasz, francia, spanyol, portugál és román. Ebbe a nyelvcsaládba összesen kb. 200 millió ember tartozik. (Meg kell azonban jegyezni, hogy a spanyol és portugál nyelvet beszélik a nagy népességű dél-amerikai országokban is, ahol a középkori spanyol és portugál gyarmatosítók letelepedése során terjedt el.

Ha összefoglaljuk a mai különböző nyelvterületeket, akkor

- a szláv nyelvet - Kelet-Európában és Ázsiában,
- a német nyelvet – Közép-Európában
- az angol nyelvet főként Nagy-Britanniában és Észak-Amerikában,
- a germán nyelv különböző változatait pedig Nyugat-Európában és Észak-Európában (Skandinávia),
- a latin nyelveket pedig Dél-Európában beszélik.

Ha a nyelvet egy nép, vagy népcsoport fő sajátosságának tekintjük, akkor a Krisztus utáni első századokban lezajlott nagy népvándorlás során Európába vándorolt szemita népcsoportok mai leszármazottait

- ezen *nyelvek*,
- ill. az egyes népcsoportokra korábban felsorolt *sajátosságok*

figyelembevételével azonosítani tudjuk.

A fenti négy nyelvcsoporthoz alapvetően megfelel az Európába vándorolt következő szemita népcsoportoknak:

- elámiták,
- asszírok,
- az asszírokkal együtt vándorolt izraeli törzsek,
- és a káldok.

A nagy kérdés most az, hogy az egyes nyelvcsoporthoz mely népcsoportokkal azonosíthatók? Ezt az egyes ókori népcsoportokra jellemző tulajdonságok (szellemi örökségek) alapján tudjuk beazonosítani. Mint korábban említettük a magasságban lévő és az egyes népek fölé rendelt *szellemi fejedelemségek* nem egy adott területhez kötődnek, hanem, ahogyan Dániel esetében is láttuk, „együtt vándorolnak” a felügyeletük alá tartozó népekkel.

Káldea (Babilon) öröksége

Nézzük most meg - kizárásos alapon -, hogy mely népcsoport az, amelyik magán hordozza Káldea (Babilon) örökségét, akikre leginkább az volt a jellemző, hogy uralmukat alapvetően szellemi módon, a bálványimádást gyakorló papságon keresztül igyekeztek gyakorolni? Sokak számára talán nem kérdéses, hogy itt **alapvetően a latin nyelvcsaládba tartozó dél-európai országokról van szó, Róma (Vatikán) központtal**, akik a bálványimádó katolicizmust felhasználva igyekeztek kiterjeszteni hatalmukat más népekre évszázadokon át.

AsszírIA öröksége

Nézzük most meg melyik európai nép az, amelyikre az Asszíriára jellemző tulajdonságok ráillenek:

- aki erős, sikeres, áldott, szerencsés,
- akit Isten időnként, mint „fenyítő botot” más népek megfenyítésére felemel, majd feladatuk végeztével „letesz”,
- aki birodalmi törekvésekkel, sok tálentummal (korszerű technika, hatalmas építkezések), harci készséggel (militarizmus) és jó szervező képességgel megáldott nép,
- melynek gyakorlatához hozzá tartozott más népek *deportálása, ill. befogadása, a hatalmuk növelése, ill. megőrzése érdekében.*

Talán senki számára nem kérdés, hogy itt a Közép-Európában lakó *németekről* (Németországról) van szó, akik – az Európai Unió motorjaként – ma is domináns szerepet játszanak Európában. Az I. és a II. világháborús szereplésük éppen elég bizonyíték a harciasságukra, a „militarista szellemükre”. **Asszíria öröksége tehát Németország.**

(Érdemes megjegyezni, hogy amikor a 2015-ös és 2016 –os évek legújabb kori nagy népvándorlása zajlik Európában, Németország az, aki tágra nyitotta a kaput a szír (Arám leszármazottainak számító) bevándorlók előtt. Talán nem véletlen, hogy ezáltal egy másik szemita (testvér)nép befogadása és a szemita népek Európában való egyesítése zajlik.)

Elámiták öröksége

Sém elsőszülött fia, Elám elvesztette elsőszülöttségi jogát, ezért életére nem jellemző az áldás. A több évezred alatt a korábban említett mértékű szaporodás miatt Elám népe is nagy néppé vált. Ez leginkább ma a 260 milliós létszámú kelet-európai szláv népekre jellemző, akik nem sok áldás hordozói és nem nagy hatással voltak az elmúlt két évezred során Európa és a világ történelmére. A 20. században a Szovjetunió léte és birodalmi törekvései a befolyási övezetébe tartozó szocialista országokkal együtt inkább csúfos kudarc volt, mint sikertörténet. **A szláv népek tehát Elám leszármazottai.**

Izrael szétszéledt törzseinek öröksége

A germán nyelvvel rokon *angol és skandináv nyelvek* a germánokkal való tartósan együtt élő népekre, ill. rokonságra utalnak. Az ezeket a nyelveket beszélő nyugat-európai népek alkotják ma az ún. fejlett „nyugatot”. **Az elmúlt évszázadokban közülük is kiemelkedett a három leszakadt germán törzs örökségén felfejlődő Anglia,** aki hatalmas gyarmatbirodalmával (Észak-Amerika, Ausztrália, India) a világ leghatalmasabb gazdasági és hatalmi tényezőjévé vált, uralva az óceánokat is. Az utóbbi 100, de inkább ötven évben a korábbi kb. 200 éves dinamikus fejlődése következtében az USA is felzárkózott, sőt az első helyre került: gazdasági és katonai erejét tekintve az utóbbi 50 évben a világ szuperhatalmává vált. Ma már ő az óceánok ura.

Tudjuk, hogy Ábrahám népe (Ábrahám, Izsák, Jákób leszármazottai) az ábrahámi áldás örökösei, ami kézzelfogható módon is meg kell, hogy mutatkozzon a leszármazottain, különösen Izrael és azon belül is Efraim és Manassé leszármazottain, akik Rúben elsőszülöttségi jogának elvesztése folytán kétszeresen is áldottak.

Nézzük most meg, hogyan mutatkozik meg ez az áldás a számok nyelvén. Ha megnézzük ezen országok egy főre jutó nemzeti termékét (ezer USA dollár/fő), ami jól tükrözi egy nép életszínvonalát (áldásokban bővülködő életét), akkor a következőket látjuk:

- a fejlett nyugati és észak európai (skandináv) országokban ez az érték 40-60 között van (az erős, sikeres Asszíria örököse Németország is ide tartozik),
- a szláv népeknél pedig csak 10-20 között mozog.

Az erősnek gondolt Oroszország esetében 14,0 és Kína esetében 5,4 ez az érték. Az un. harmadik világ országai pedig messze ezek mögött vannak.

A túlradó módon bővülködő két nemzet az ígéretekkel összhangban **Efraim és Manassé mai leszármazottai Anglia (Nagy-Britannia) és az USA.**

Látjuk a történelem során és napjainkban is Jákób *messzi időkre* szóló prófeciájának és József álmának beteljesedését József fiain, aki előtt „meghajolnak a testvérei”.

Ha megvizsgáljuk a többi nyugat – és észak- európai ország szellemi örökségét is, akkor további hasznos információkhoz jutunk:

- az elsőszülöttségi jogát a *parázna viselkedése miatt elvesztett Ruben szellemi örököse ma Franciaország.* Az ott lakók az elmúlt századok során közismertek voltak szabados (feslett) erkölcsi életükről,
- **Dán törzsére**, aki „*kígyó az úton*” a neve is utal, ami **a mai Dánia,**
- **Benjamin törzse**, aki „*ragadozó farkas*”, jól ismert a középkor nagy tengeri rablóiról (a vikingekről), akik végigrabolták a tengerparti országokat. Ők voltak **Norvégia és Izland** ősei,
- **Júda törzsének** szellemi örökösei azok **az egész világon szétszórt, zsidónak nevezett emberek**, akik a szellemi örökségüknek megfelelően mindenhol *uralkodó pozíciókban vannak*: „nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca”. Júda népe, a zsidó nép, akikkel szemben – ezen Istentől rendelt elhívásuk miatt - sokan „*antiszemita*” érzéseket táplálnak. Tudni kell azonban, hogy azok a „*fehértörű emberek*”, akik ilyen érzéseket hordoznak a szívükben, valójában maguk is szemita származású emberek!

Érdeemes megfigyelni azt is, hogy az elmúlt évszázadok során a nyugat - és észak európai földrész, valamint az észak-amerikai kontinens lakossága, akik Izrael törzseinek örökösei, ellene álltak a bálványimádó katolicizmus terjedésének, ill. akik benne voltak azok közül is többen kijöttek (protestáltak). Ezekben az országokban a katolicizmus a mai napig nem tudott gyökeret verni és elterjedni. Ezek az országok (Anglia, USA, Svédország, Hollandia) voltak az elmúlt évszázadokban az evangélium hirdetői az egész világon. Ők ugyanúgy „*kijöttek káldeából*”, mint Ábrahám a maga idejében. Tény, hogy ezekben az országokban van ma is a legnagyobb fogékonyság és elfogadás az evangélium iránt, és a legerősebb keresztyén hagyomány.

Egy személyes megjegyzés: Európa szinte minden országában jártam az elmúlt években. Legtöbbször Németországban és Olaszországban, valamint kétszer volt szerencsém Izraelben is járni. Amiket jellemzőként az egyes nemzetekre leírtam az nem csupán elmélet (Biblia és más irodalom kutatásának az eredménye), hanem azokat a személyes benyomásaim alapján is meg tudom erősíteni!

A szemita népek jövője

Ezek után, ha megnézzük, hogy a Bibliában milyen próféciaik vonatkoznak az egyes szemita népekre, különösen a végidőkben Asszíriára, Babilonra és Izrael leszármazottaira, akkor ez által útmutatást kaphatunk Németország, Olaszország (beleértve a Vatikánt is), valamint Nyugat-Európa, Észak-Európa és az angolszász országok végidőkben játszott szerepére.

Asszíria – Németország

Ézsaiás próféta nagyon pontosan leírta Asszíria (Németország) szerepét a történelem során:

„Jaj Assiriának, haragom botjának, mert pálca az ő kezében az én búsulásom! Istentelen nemzetség ellen küldtem őt, és haragom népe ellen rendelem, hogy prédáljon és zsákmányt vessen, és eltapodja azt, mint az utcák sarát....Ezért ha majd elvégezi az Úr minden dolgát Sion hegyén és Jeruzsálemben, meglátogatom az Assiriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét.” (Ézs 10:5-6; 12)

Asszíria (azaz a mai Németország) egy nagyon hálátlan szerepet kapott Istentől, akit Isten a „haragja botjaként” használ más „Istentelen nemzetek” ellen, hogy megbüntesse őket. A feladat végeztével azonban – miután Asszíria (Németország) elkezd elhinni magáról, hogy milyen hatalmas és elbízta magát - , akkor Isten őt is meglátogatja, hogy letörje kevélységét. Úgy tűnik betelik Isten akarata Németországon, aki felvállalta Istentől kapott hálátlan szerepét, ami azzal is jár, hogy minden „sikeres” időszak után – Istentől rendelt módon – törvényszerűen egy kudarcos időszak következik: amikor Isten más népek által őt bünteti meg. Ez nagyon jól látszik, ha pld. Németország II. világháborús szereplésére gondolunk.

Először sok siker és győzelem volt minden fronton:

- a keleti fronton
  - o egyesülés Ausztriával (Anschluss), ami inkább nevezhető Ausztria bekebelezésének, aki szintén egy másik német ajkú nép,
  - o majd Lengyelország lerohanása,
  - o a „villámháború” folytatása a Szovjetunió lerohanásával, előrenyomulás az akkori Sztálingrádig,
- a nyugati fronton
  - o Franciaország és a Benelux államok (Belgium, Hollandia) elfoglalása,
  - o és Anglia folyamatos bombázása.
- mindezekén felül még megnyitották az észak-afrikai frontot is.

Azután egy ponton - miután már eléggé elverte ezeket az országokat (Isten nem akarta elpusztítani ezeket a népeket, csak megbüntetni) – megfordultak a dolgok és a vége súlyos vereség lett: az Úr „letörte a büszke német nép szarvát”. A háború második fázisában a „szövetségesek” (USA, Anglia és Szovjetunió egymással összefogva) győzelmet arattak és Németország szőnyegbombázással való lerombolásán túl még ketté is szakították Németországot. Az akkori Nyugat-Németország a vereséget követő évtizedekben keményen és szorgalmasan dolgozott, újjáépített mindent és ötven év múlva gazdaságilag

ismét erős országgá vált, és sikerült véghezvinni a két Németország egyesítését is. Az elmúlt évtizedekben lépésről lépésre haladt előre a gazdasági integráció növelésével és sikerült létrehozni az Európai Uniót, ami 28 ország részvételével mára a másik szuperhatalom, az USA versenytársává vált. Most ismét egy felemelkedő időszak van, amit minden bizonnyal egy újabb visszaesés fog követni – Isten akarata szerint.

Ha a II. világháborús rettenetes *holocaustra* gondolunk, ugorjunk vissza a történelemben és ne felejtjük el, hogy ilyen szituáció már többször is megismétlődött Izrael történetében, amikor Izraelnek óriási tragédiákat és veszteségeket kellett elszenvednie az „Istentelenségük” miatt (lásd. Ézsaiás 10.6):

- „Istentelen” viselkedésük (utálatos bálványimádásuk) miatt Assíria elhurcolta Izrael 10 törzsét, utána azonban Babilon legyőzte Asszíriát,
- Júda törzsét hasonló okok miatt Babilon 70 éves fogságra vitte és azt követően Babilon is elbukott,
- a zsidók elutasították Jézust, a Megváltót és megölték Őt. Ezért Jeruzsálem városa és a világ csodájának és a zsidók büszkeségének - az életük középpontjának számító - Templom a római hadsereg („a pusztító utálatosság - Máté 24.15; Lukács 21.20) által lerombolásra került. Jézus a nagy próféciájában (Máté 24) azt profétálta, hogy ez „*olyan nyomorúságos időszak lesz, amilyen nem volt és nem is lesz soha*”. A történelmi leírások szerint a római hadsereg rettenetes pusztítást végzett: Jeruzsálem ostrománál 1,5-2 millió embert öltek meg és sokakat fogságra vittek. Törvényszerű módon később a Római Birodalomnak is el kellett buknia.

Mindezen szörnyű veszteségeket Jeremiás (Jer 11.9-14) és Jézus is (Máté 24.21) előre megprofétálta!

Most ugorjunk vissza és nézzük meg, hogy mi vár Németországra a vég idején - „ama napon”:

„Ama napon út lesz Egyiptomból Assiriába, és Assiria megy Egyiptomba, Egyiptom meg Assiriába, és Egyiptom Assiriával az Urat tiszteli. Ama napon Izrael harmadik lesz Egyiptom és Assiria mellett; áldás a földnek közepette; Melyet megáld a seregeknek Ura, mondván: Áldott népem, Egyiptom! és kezem munkája, Assiria! és örökségem Izrael!” (Ézs 19:23-25)

Ebből az igéből az látszik, hogy az Úr értékeli Németországnak a történelem során hűségesen betöltött hálátlan szerepét. Németország tisztelni fogja az Urat és Egyiptom, valamint Izrael mellett ő is áldás lesz a népek számára. Isten három áldott népe között út fog épülni, ami összekapcsolja őket.

Káldea (Babilon)

Nézzük most meg, hogy a próféciák alapján milyen sors vár Babilonra, azaz ama nagy városra Rómára, a Vatikánra és az egész Katolikus Egyházra. Az Úrnak Babilonnal kapcsolatban is határozott terve van:

„Azért halljátok meg az Úr tervét, amelyet Babilon ellen tervezett, és az ő gondolatait, amelyeket Káldea ellen gondolt.” (Jer 50:45)

János apostol, amikor látomást kapott Babilon állapotáról, megdöbbsent és nem akart hinni a szemének, hogy mi lett a keresztyénségből ahhoz képest, amit ő a Jézussal való személyes járásában megtapasztalt. Nagyon hüén írja le a szellemi paráznaságba (bálványimádásba) és minden elképzelhető bűnbe süllyedt Katolikus Egyházat.

„És jöve egy a hét angyal közül, akinél a hét pohár volt és szól velem, mondván nékem: Jövel, és megmutatom néked a nagy paráznának kárhoztatását, aki a sok vízen ül; Akivel paráználdoktak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai. És lélekben elvitt engem egy pusztába és láttam egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, amely teljes volt káromlásnak neveivel, amelynek hét feje és tíz szarva volt. Öltözött pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesítettett arannyal és drágakövel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, És az ő homlokára egy név volt írva: Titok; a nagy Babilon, a paráznának és a föld utálatosságainak anyja. És láttam, hogy az asszony részeg volt a szentek véréből és a Jézus bizonyágtevőinek véréből; és nagy csodálkozással csodálkoztam, mikor láttam őt.” (Jel 17:1-6)

A „föld utálatosságainak anyja” egy nagyon erős kifejezés, amivel Isten minősíteni tud valakit. A fenti igeszakasz részletes leírása nagyon jól jellemzi a Katolikus Egyházat. Az igaz, hithű keresztyénséget és a szegényeket kellett volna támogatnia, de ezzel szemben mérhetetlen gazdagságot halmozott fel - mindenféle földi gazdagságot és mérhetetlen kincseket. Egy kis betekintés a Vatikán gazdagságába (forrás a www.hetek.hu),

„A második világháború után Olaszország 180 banki, biztosítási és hitelintézménye közül több mint 90 állt vatikáni tulajdonban. ...Az ipari szektorban a Vatikán megtartotta az Italgas fölötti ellenőrzését, amely harmincöt itáliai várost látott el földgázzal. .... A Vatikán háború utáni vállalatfelvásárlásainak egyik első gyümölcse a Finsider acélkombinát volt. Ennek leányvállalatai között szerepelt például az Alfa Romeo autóipari vállalat; a Finmeccanica holdingcég – amely harmincöt, különböző gépgyártásra szakosodott leányvállalatot (köztük egy nukleáris fegyveralkatrész gyárat is) egyesített –; a tengeri személyszállításban érdekelt Finmere; a Terni acélgyártó; valamint a nyersvasat, öntöttacélt és csöveket gyártó Italsider. Egy további, felvásárlás útján megszerzett cég volt a Montedison, amely bányászatra, kohászatra, fémgyártásra, gyógyszergyártásra, áramszolgáltatásra és textiliparra szakosodott..... A Vatikán hatalmas cégbirodalmába Olaszország-szerte kis- és nagyvállalatok ezrei tartoztak, amelyek selyem- és cérnagyártásra, könyvkiadásra, szörmékre, idegenforgalomra, sóiparra, elektronikára, készruhákra, gyermekjátékokra, áruházláncokra és számtalan más területre szakosodtak. Szerzeményei közül némelyik később zavarba ejtő helyzet elé állította a Szentszéket. ....A legnagyobb vatikáni érdekeltség azonban mindvégig a Società Generale

Immobiliare óriásvállalat, Olaszország legnagyobb építőipari vállalata maradt. Az Immobiliare révén a Vatikán Olaszország legnagyobb kiterjedésű szállodaláncai egy részének – többek között a római Hiltonnak – is tulajdonosa lett. A vállalat azt is lehetővé tette a Vatikán számára, hogy pénzügyi befolyását a nyugati világrész távolabbi területeire is kiterjessze. Az Immobiliare Párizsban irodaépületeket és üzletközpontokat épített a Champs Élysées-n. Kanadában a vállalat tulajdonában áll a montreali Tőzsdepalota – a világ egyik legmagasabb felhőkarcolója –, valamint a Port-Royal torony. ...”

Ez a leírás önmagáért beszél a Vatikán pénzhez való viszonyáról.

Vatikán jogilag egy ország, aki nagyköveteket tart a különböző országokban és a két évezred során a legfőbb méltóság (a Pápa) volt a „királyok királya”, „Krisztus földi helytartója”, aki nélkül királyokat nem lehetett kinevezni. Óriási világi és szellemi hatalmat gyakorolt és gyakorol ma is a lelkek felett.

A Vatikán valóban „részeg volt a szentek és Jézus bizonyágtevőinek véréből”, mert az elmúlt évszázadok során több millió igaz hitű keresztyént nyilvánított eretneknek, kiátkozva őket és halálra (máglyára) adva minden országban: bogumilokat, valdensekt, hugenottákat, mennonitákat, huszitákat, stb.

Ezeket figyelembe véve ne csodálkozzunk rajta, hogy „Babilon” (a hamis egyház) ítélete nagyon súlyos. Hatalma és gazdagsága egy pillanat alatt véget fog érni.

*„Nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: **Jaj! jaj! te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted! A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi; Arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skárlátcikkek; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt; És fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és emberek lelkeit. És a gyümölcs, amit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden ami inyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod.**” (Jel 18:10-14)*

Isten felszólít minden igaz hívőt, hogy ne paráználkodjon vele és „fusson ki belőle”. A futás nem egy ráérős, hanem egy sürgős dolog.

*„És kiálta (az angyal) teljes erejéből, nagy szóval mondván: **Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöcévé. Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyai ő vele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak. És hallék más szótatot a mennyből, amely ezt mondja: **Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból**” (Jel 18:2-4)***

Izrael nemzetségei

A korábbi vizsgálódásunk eredményeként oda jutottunk, hogy Izrael törzsei ma alapvetően a Nyugat- és Észak Európa, valamint Észak Amerika és Ausztrália országaiban laknak.

Ez összesen kb: 500 millió embert tesz ki, a mai értelemben vett egész „fejlett nyugatot”.

Ezzel szemben látunk egy Izrael nevezetű országot

- az Isten által ígért terület egy töredékén,
- amelynek lakossága a 10 milliót sem éri el,
- ahol alapvetően megtéretlen, világi emberek élnek.

Ezt az országot a cionista mozgalom kitartó munkájának eredményeként, a II. világháborúban győztes politikai és katonai hatalmak hozták létre 1948-ban, a borzalmas holocaust megisméltődésének elkerülése érdekében. A cél az volt, hogy a világ különböző részein élő - Júda törzsének leszármazottai – zsidó emberek menedéket és biztonságot találjanak ezen a földön. Ezzel ellentétben azt látjuk, hogy a mai Izrael a létrejötté óta nem annyira a „béke szigete”, hanem sokkal inkább a folyamatos háborúzás helyszíne, amiről minden nap értesülhetünk a médiából. Úgy tűnik, hogy ez a mai Izrael nem az, amiről a bibliai próféciaák szólnak, amikor Isten összegyűjti Izrael és Júda minden nemzetségét a föld minden részéből és beviszi őket az „ígéret földjére”.

„Mert ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és visszahozom az én népemet, az Izráelt és Júdát, azt mondja az Úr, és visszahozom őket arra a földre, amelyet az ő atyáiknak adtam, és bírni fogják azt.” (Jer.30.3)

Ebből az egyetlen igéből is látjuk a következőket:

- egy Istentől **rendelt ideje (időzítése)** lesz ennek az összegyűjtésnek),
- az összegyűjtés **Izrael és Júda nemzetségeire egyaránt** vonatkozik,
- **Isten Maga fogja visszahozni az Ő népét**, emberi ellenállások ellenére is, saját magát megdicsőítve, ahogyan Egyiptomból is diadalmasan hozta ki az Ő népét,
- azt **a teljes földterületet birtokolni fogják, amit Isten** az Egyiptomból való kivonuláskor **az atyáiknak** (Izraelnek – mind a 12 törzsnek) **adott**.

Itt látszik tehát egy alapvető ellentmondás Isten ígérete és a mai Izraelnek, mint az egész világból hazatelepült zsidóság (Júda törzse) egy részének lakóhelye között. Úgy tűnik, hogy a mai Izrael létrehozásában buzgólkodó, jó szándékú emberek félreértették a bibliai próféciaákat és elvették az időzítést és elébe mentek Isten akaratának.

A következőkben vizsgáljuk meg, hogy valójában miről is beszélnek a próféciaák:

„És lesz ama napon: az Úr másodszor nyújtja ki kezét, hogy népe maradékát megvegye, amely megmaradt Assiriától, Egyiptomtól, Pathrosztól, Szerecsenországtól, Elámtól,

Sinártól, Hamáthtól és a tenger szigeteitől. És zászlót emel a pogányok előtt, és összegyűjti Izráel elszéledt fiait, és Júdának szétszórt leányait egybegyűjti a földnek négy szárnyairól.” (Ézs 11:11-12)

Ebből az igéből további fontos információkat tudhatunk meg:

- egy Isten által meghatározott **pontos időzítése („ama nap”)** lesz az összegyűjtésnek,
- Az Úr *egyszer* már „kinyújtotta a kezét”, amikor „hatalmas kézzel kihozta” a népét Egyiptomból, és ez egy **második**, ahhoz hasonló kivonulás lesz,
- az Úr „zászlót emelve”, **Magát megdicsőítő módon** hozza haza a népét a föld minden részéről,
- akiket visszahoz, az azonban csak a népe „**maradék**” lesz!

Most további két kérdést kell tisztáznunk a fenti ige alapján:

- az *egyik*, hogy mikor lesz az un. „**ama nap**”,
- *a másik* pedig a „**maradék**” kérdése.

Az „ama nap” kifejezés – következetesen használva - számtalanszor előfordul a bibliai próféciákban. Most nézzük meg szintén az igéből, hogy mikor is lesz az a bizonyos „ama nap” és mik fognak megtörténni akkor?

*„Mindjárt pedig **ama napok nyomorúságai után** a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, és a csillagok az égről lehullnak, és az egeknek erősségei megrendülnek. És **akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az embernek Fiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel.**”* (Máté 24:29-30)

*„Végezetre eltétem nékem az igazság koronája, melyet megad nékem az Úr **ama napon, az igaz Bíró**; nemcsak nékem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését.”* (2 Tim 4:8)

*„Sokan mondják majd nékem **ama napon**: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: **Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.**”* (Máté 7:22-23)

„Mert eljött **az ő haragjának ama nagy napja**; és ki állhat meg?” (Jel 6:17)

Ezekből az igékből a következőket tudjuk meg az „ama napról”:

- az „ama nap” **Jézus visszajövetelét közvetlenül megelőző „nagy nyomorúság” ideje,**
- az „ama nap” az **Isten igazságos ítéletének a napja lesz**, amikor Jézus, mint „**igaz bíró**” megítéli a föld lakosait,

- az „ama nap” *nem a kegyelem és nem az öröm napja lesz*, hanem a **„harag napja”**, és ebből adódóan a **„nyomorúság”** ideje mindenki számára az egész földön, mert Isten mindenkit megítél, kivétel nélkül.

A másik az un. „maradék” kérdése, de ahhoz, hogy ezt tisztázzuk, előbb beszélni kell az ige által említett „nyomorúság” idejéről, ami az egész világra el fog jönni. Az un. „nagy nyomorúság” fogalma jól ismert a keresztyének között, ami azonban nem kerüli el Izrael nemzetségeit sem, amire a „Jákób nyomorúsága” kifejezést szokták használni.

Ahhoz, hogy az ige által említett „nagy nyomorúságról” fogalmat alkossunk, nézzük meg a következő igéket:

„És lesz ama napon: cséplést tart az Úr az Eufrátes folyóvizétől Egyiptom patakjáig, ...” (Ézs 27:12)

„És léssen az egész földön, így szól az Úr: a két rész kivágattatik azon és meghal, de a harmadik megmarad rajta. És beviszem a (megmaradt) harmadrészt a tűzbe, és megtisztítom őket, amint tisztítják az ezüstöt és megpróbálom őket, amint próbálják az aranyat; ő segítségül hívja az én nevemet és én felelni fogok néki; ezt mondom: Népem ő! Ő pedig ezt mondja: Az Úr az én Istenem!” (Zak 13:8 -9)

Ezekből az igékből a következőket látjuk:

- az Úr **az egész föld** népeit átviszi a „nagy nyomorúságon”,
- a **„cséplést tart az Úr”** azt jelképezi, hogy Isten olyan kemény ütésekkel fogja súlytani a népeket, hogy a cséplés hasonlat szerint a gabona **magjának** héja (a pelyva, ami a **haszontalan rész és el szokták égetni**) **szétváljon az életet adó magtól,**
- a **föld lakosságának kétharmada meghal és a maradék egyharmad pedig egy „tűzpróbán” megy át, mint az arany és az ezüst a kemencében, hogy kioldódjon a salak és megtisztuljon a nemes fém.**

„Jákób nyomorúságáról” külön beszél az ige:

„Ezek pedig azok a szók, amelyeket az Úr Izráel és Júda felől szólott. Ezt mondta ugyanis az Úr: A félelemnek, rettentésnek szavát hallottuk, és nincs békesség. Kérdjétek meg csak és lássátok, ha szül-e a férfi? Miért látom minden férfi kezét az ágyékán, mintegy gyermekszülőét, és miért változtak orcáik fakó sárgává? Jaj! mert nagy az a nap annyira, hogy nincs hozzá hasonló; és háborúság ideje az Jákóbon; ....” (Jer 30:4-7)

„És lesz ama napon, hogy többé nem támaszkodik Izráel maradéka és aki megmaradt Jákób házából, az őt nyomorgatóhoz, hanem támaszkodik az Úrhoz, Izráel Szentjéhez hűségesen; A maradék megtér, a Jákób maradéka az erős Istenhez. Mert ha néped Izráel szám szerint annyi lenne is, mint a tenger fövénye, csak maradéka tér meg; az elvégezett pusztulás elárad igazsággal! Mert elvégezett pusztítást cselekszik az Úr, a seregek Ura, mind az egész földön.” (Ézs 10:20-23)

Egy olyan rettenetes háborús időszak fog az emberiségre, Izrael és Júda fiaira – a „fejlett nyugatra” – is elkövetkezni, amibe Izrael fiai - mint a szülő asszonyok - elhalnak a félelemtől.

Ezek után talán már érthető, hogy milyen „maradék” lesz az, ami a „Jákób nyomorúsága” után, a „tűzpróbát” is kiállva, **megtisztul – és megtér.**

A korábban említett mai kb. 500 milliós „fejlett nyugat” (Izrael és Júda) nemzetségeiből, csak egy „maradék” lesz az, akik megtérnek és bemennek Izrael, atyáiktól örökölt földjére. A „maradék” alatt alapvetően nem egy kis részét, hanem csak egy töredékét szokták érteni az eredeti mennyiségnek. Ha más igehelyekben használt példákat nézünk (pld. Gedeon csapata), vagy a „kevesek”, akik megtalálják a „keskeny utat”, akkor a „maradék” valójában egy töredéket (talán 2-5%-ot) jelent. Ez egy mindennél hatalmasabb *holocaust*, ami nemcsak Izrael minden nemzetségére, hanem az egész emberiségre kiterjed! Izrael fiai esetében ez a maradék kb. 10-25 milliányi ember lesz, akiket Isten fog dicsőséggel visszavinni az ősi földre, közvetlenül a nagy nyomorúság után, Jézus visszajövetele előtt. Ez a „maradék” már minden bizonnyal el fog férni Izrael ősi földjén.

Izrael fiainak és az emberiségnek a története a kor végén azonban korántsem ilyen szomorú, hanem valóban dicsőséges:

*„Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izráel házával, **ama napok múltán**, mond az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjükbe, és az ő szívéjükbe írom azokat, és leszek nekik Istenük és ők lesznek nekem népem. És nem tanítja kiki az ő felebarátját és kiki az ő atyafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert **mindnyájan megismernek engem a kicsinytől nagyig**. Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszágaikról meg nem emlékezem.”* (Zsid 8:10-12)

*„És a Jákóbnak maradéka olyan lesz a sok nép között, mint az Úrtól való harmat, mint a zápor a fűnek, mely nem emberben reménykedik, és nem bizik embernek fiaiban. .... mint az oroslán az erdei vadak között; mint az oroslán-kölyök a juhoknak nyája között, amely ha betör, tipor és tép, és nincs, aki tőle megszabadítson. **Erőt véssen a te kezéd szorongatóidon, és minden ellenségeid kivágattatnak.**”* (Mikeás 5:7-9)

*„**Ama napon** út lesz Egyiptomból Assiriába, és Assiria megy Egyiptomba, Egyiptom meg Assiriába, és **Egyiptom Assiriával az Urat tiszteli. Ama napon Izráel harmadik lesz Egyiptom és Assiria mellett; áldás a földnek közepette; Melyet megáld a seregeknek Ura, mondván: Áldott népem, Egyiptom! és kezem munkája, Assiria! és örökségem Izráel!**”* (Ézs 19:23-25)

Mint látjuk egy jó „vég” vár Izrael fiaira, de Egyiptomra és Asszíriára is a korszak végén. Ez igazi örömhír és egy egészséges várakozással kell lennünk, hogy eljőjenek ezek a napok, ahogyan egy „menyasszony” is várja a „vőlegényt”: a gyülekezet a Krisztust. A hívők vágyakozva várják Jézus visszajövetelét, ami valóban egy dicsőséges nap lesz, nem szabad azonban elfelejteni azt sem, hogy „ama nap” a harag és az ítélet napja is lesz, amit nagy szenvedések fognak megelőzni az egész világon.

Hogy mikor lesznek meg mindezek? Nem tudjuk! Jézus sem tudja, egyedül csak az Atya. Ennek ellenére sokan kutatják és ezért megtévesztésbe esnek. Legyünk tehát éberek, amire Jézus sokszor figyelmeztetett bennünket:

„Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhíttetnek.” (Máté 24:5)

*„Vigyázzatok azért, mert **nem tudjátok**, mely órában jő el a ti Uratok.”* (Máté 24:42)

Kapunk azonban egy támpontot is az igéből, hogy mire figyeljünk:

*„Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk **Jézus Krisztus eljövételére** és a mi ő hozzá leendő egybegyűlésünkre nézve, Hogy **ne tántoríttassatok el** egyhamar a ti értelmetektől, se ne háboríttassatok meg, se lélek által, se beszéd által, se néküNK tulajdonított levél által, **mintha itt volna már a Krisztusnak ama napja. Ne csaljjon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem jön az el addig, mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.”** (2 Thess 2:1-4)*

Legyünk tehát éberek és legyünk készen, mert mint a villámlás”, olyan hirtelen” és váratlanul fog visszajönni Jézus.

*„Mert amiképpen a **villámlás** napkeletről támad és ellátszik egész napnyugtáig, **úgy lesz az ember Fiának eljövele is....Azért legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jő el az embernek Fia.”** ” (Máté 24:27; 44)*

Ámen! Minden dicsőség az Úré.

Akinek van füle hallja meg!

- § -

Ez az írás a lényeges elemekre koncentráló, összefoglaló és magyarázó jellegű írás, amely a Nemzetek eredete, szerepe és jövője című írás gondolatmenetének folytatása. Az írás igyekszik feltárni történések

- mozgató rugóit
- a mögöttük lévő szellemi törvényszerűségeket,
- az okokat és logikai összefüggéseket.

Ha valaki szeretne ebben a témakörben részletesebb tanulmányokat folytatni, annak javaslom a Póli Pál által összeállított alábbi írások tanulmányozását, amelyek ezen a Blogon is megtalálhatók. Ezek az írások nekem is segítségemre voltak az anyag összeállításában:

- Németország – Asszíria, Isten haragjának eszköze

- <https://keskenyut.wordpress.com/2016/01/22/nemetország-asszír-isten-haragjának-eszkoze/>
-
- Káldok – Babilon öröksége
- <https://keskenyut.wordpress.com/2016/01/26/a-kadok-babilon-oroksege/>
-
- Izrael tíz elveszett törzse
- <https://keskenyut.wordpress.com/2016/01/29/izrael-haza-az-elveszett-tiz-torzsa/>